

2. The main exports of all countries. LiveJournal.URL: <https://gdavydoff.livejournal.com/164916.html> (Дата звернення 10.03.2021)
3. The structure of the world's services exports in 2019. Trend Economy. URL: <https://trendeconomy.ru/data/h2/services/TOTAL>(Дата звернення 10.03.2021))

Канд. екон. наук Бондаревська К. В., Синяговська А. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ ТА НАТО

Сучасний етап розвитку соціально-економічних відносин характеризується необхідністю посилення співпраці України та міжнародних організацій. Так, у 1991 р. зі здобуттям незалежності Україна почала брати активну участь та співпрацювати з ними. Особливої важливості наразі набуває співробітництво з НАТО (Північноатлантичним Альянсом). Відтак, серед країн СНД Україна першою приєдналася до Програми «Партнерство заради миру» після підписання відповідного рамкового документу 8 лютого 1994 р. [1]. На сьогоднішній день тенденції співробітництва між Україною та НАТО визначаються такими основними документами, як: Хартія про особливе партнерство між Україною та Організацією Північноатлантичного договору, що підписана під час Мадридського саміту Альянсу 9 липня 1997 р., та Декларація про доповнення Хартії про особливе партнерство, схвалена у серпні 2009-го в Брюсселі, з урахуванням результатів Бухарестського саміту [2]. У межах саміту, країнами-членами Альянсу були прийняті основні завдання щодо реформування та змін в оборонній галузі України, які спрямовані на посилення власної військової безпеки, а також підвищення співпраці між Збройними Силами України та силами НАТО (рис. 1).

Рис. 1. Ключові завдання оборонного співробітництва між Україною та НАТО

Вищезазначені завдання відображають необхідність закріплення досягнутого рівня взаємовідносин керівних структур Міноборони та ЗСУ з управлінськими підрозділами військового та політичного складу НАТО, а також із країнами-учасницями. З метою виконання поставлених завдань важливим напрямом є посилення інформаційної складової, яка охоплює заходи щодо оснащення Збройних Сил України та інших військових формувань сучасним озброєнням та військовою технікою, екіпірування особового складу, освітні заходи освіти тощо. Таким чином відбувається цілеспрямоване залучення Збройних Сил України до участі у заходах освіти та підготовки НАТО, у тому числі спільних військових навчань у рамках нових ініціатив та програм Альянсу [3].

Крім того, у рамках Варшавського саміту НАТО (липень 2016 р.) був затверджений Комплексний план з підтримки України, внаслідок агресії Росії проти нашої країни, та сформована низка трастових фондів, які передбачають надання найбільшої в історії НАТО допомоги країні, що не є членом Альянсу (рис. 2).

Рис. 2. Трастові фонди НАТО на підтримку України

Не дивлячись на складний військовий та політичний стан, а також фінансово-економічні проблеми, Україна продовжує виконувати прийняті міжнародні зобов'язання у рамках участі в операції Багатонаціональних сил в Косово та у тренувально-дорадчій місії Альянсу «Рішуча підтримка» в Афганістані. Окрім того, Україна докладає зусиль щодо відновлення діяльності Контактного пункту в рамках операції «Активні зусилля» та розглядає можливості розширення формату Програми обміну інформацією про повітряний стан [2].

Підготовчий процес щодо вступу України до НАТО є своєрідним стимулюючим фактором задля досягнення високих стандартів у соціально-економічній та оборонній

сферах, які функціонують у країнах-учасниках НАТО. Наша держава витрачає 5,4% від ВВП на підтримку Альянсу, не дивлячись на те, що не є її членом. У 2019 р. Україною було витрачено 4,4 млрд доларів [4].

НАТО й надалі зацікавлений у розвитку відносин з Україною, особливо у військовій сфері. Тому за 30 років двостороннього співробітництва можна виділити основні тенденції практичного співтовариства України з НАТО. Це безпосередньо участь нашої держави в місіях Альянсу, співпраця щодо реформування військової та військово-технічної сфер, а також сектору безпеки та оборони, створення об'єднаної системи керівництва, дієва політика щодо планування та застосування наявних і залучених ресурсів, посилення боєздатності згідно зі світовими стандартами тощо.

У червні 2020 року Північноатлантичною радою було прийнято рішення визнати Україну як Партнера з розширеними можливостями. Цей статус є вигідним як для України, так і для Північно-Атлантичного Альянсу, оскільки відкриває низку можливостей у сферах підготовки військ, участі в операціях та місіях Альянсу, а також обміну досвідом та інформацією.

Список використаних джерел:

1. Гуменюк Б.І., Полторацький О.С. НАТО і проблеми національної безпеки України // Наук. вісн. Дип. акад. України при МЗС України. – К., 2002. – Вип.7: Зовнішня політика та дипломатія: теорія, історія, практика.-С. 21-36.
2. Веб-сайт «Україна -НАТО». – Режим доступу: [http:// www.ukraine-nato.gov.ua/nato/ua](http://www.ukraine-nato.gov.ua/nato/ua)
3. Електронний ресурс. –Режим доступу: NATO Summit Meetings. *NATO.int*. NATO
4. Веб-сайт «Фінансування НАТО». – Режим доступу: https://www.nato.int/cps/ua/natohq/topics_67655.htm?selectedLocale=ua

Канд. екон. наук Бондаревська К. В., Сокур А. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

У ХХІ столітті питання формування екологічної безпеки не втрачає своєї актуальності. Екологічна безпека являє собою стан навколишнього середовища, в якому гарантується запобігання погіршення екологічної ситуації, або ж появи загрози небезпеки для здоров'я людей. В сучасних умовах усі природні екосистеми зазнали потужного антропогенного тиску: хімічне та інше забруднення довкілля викликає різноманітні, частіше за все навіть невиліковні захворювання, незворотні зміни в генетичній структурі клітин людини, що тим самим призводить до посилення деструктивних тенденцій народжуваності неповноцінного покоління.

У довгостроковій перспективі стан навколишнього середовища характеризується аномальним рівнем штучних навантажень на землю, водних, біотичних та мінеральних